

[Finansministeren.]

ærede medlem en argumentation, men den kan vi vente med at diskutere til sin tid. Jeg synes som sagt, at det ærede medlem kom på den forkerte side af grænsen i dette tilfælde; jeg håber, det ærede medlem vender tilbage, for jeg ser ham meget gerne ovre på den rigtige side.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen havde ud over de to indvendinger, som det ærede medlem hr. Thestrup også fremførte, en tredje, nemlig at man med grundstigningsskylden beskattede forventede indtægter. Der blev lagt tryk på „forventede“, det var ligesom noget, der ikke var der, og det var noget urimeligt noget. Denne udtalelse kan kommenteres ud fra to synsvinkler; dels kan man sige, at det er ikke noget rigtigt argument; for alle formuer er vel i og for sig en kapitaliseret forventet indtægt; en eller anden person har en ret til en indtægt, og denne indtægt kan være mere eller mindre sandsynlig både med hensyn til sin størrelse og med hensyn til det tidsrum, hvori den rinder; men at man af den grund ikke skulle beskatte en sådan formue eller formuestigning, kan jeg ikke se. Man kan endvidere kommentere udtalelsen med at sige — det kan være, det er det, det ærede medlem har tænkt på — at vi skulle vente med at foretage beskatningen, til gevinsten blev realiseret; når vi vurderer på grundlag af forventede værdistigninger, er det så vanskeligt at vurdere, og derfor skulle vi ikke beskatte løbende — det er jo princippet i vort forslag og har været det siden 1933 — derfor skulle vi hellere anvende et princip, som har været anvendt andre steder, nemlig at beskatte ved realisation, når værdistigningen faktisk var konstateret. Men også i så tilfælde vil jo den pris, der betales for ejendommen, være et resultat af, hvordan man vurderer forventede indtægter.

Videre udtalte det ærede medlem sin glæde over, at det lovforslag, der her var fremsat, var noget modificeret i forhold til et tidligere af mig fremsat lovforslag. Endelig udtalte det ærede medlem glæde over, at det måtte udlægges derhen, at retsforbundet ikke havde så stor vægt inden for regeringssamarbejdet, og særlig var det ærede medlem glad ved, at retsforbundet øjensynlig ikke havde så stor vægt her, hvor det

endog drejede sig om et for dette parti væsentligt punkt. Jeg synes, at det ærede medlem med disse udtalelser mere udtrykte sig, om jeg så må sige, som ortodoks venstremand end ud fra de tankegange, det ærede medlem har givet udtryk for på andre tidspunkter. Det ærede medlem mener jo — sådan har jeg da forstået det — at vi så vidt muligt skulle samarbejde på tværs her i salen. Dette er altså inden for regeringen foreløbig lykkedes mellem tre partier. Jeg har forstået, at det ærede medlem gerne så dette samarbejde udstrakt til andre partier. Men når man skal samarbejde mellem partier — her er tale om tre partier, og lad os tænke os, at der blev tale om et fjerde parti eller flere partier — må det ærede medlem da være klar over, at så må de enkelte partier i de bestemte situationer give afkald på nogle af deres synspunkter; de må, om jeg så må sige, tage de fremskridt, de kan få. Jeg synes i og for sig, man skulle takke retsforbundet, fordi det i denne situation — det er vel rigtigt i et demokrati — til trods for at det godt kunne tænke sig at gå meget længere, har sagt: det er det, vi kan nå vedrørende grundstigningsskyld i øjeblikket. Jeg må sige til det ærede medlem, at skal et samarbejde finde sted mellem flere partier, kan det blive nødvendigt gang på gang for de enkelte partier at tage en stilling som den, retsforbundet har taget i denne sag. Hvis derfor det ærede medlem virkelig går ind for denne tankegang om samarbejde på tværs — hvad jeg tror han gør — bør han ikke bebrejde de enkelte partier det, når de må tage en sådan stilling.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh rejste spørgsmålet om bonitering. Jeg kan oplyse, at der den 7. november 1949, hvad det ærede medlem måske ved, blev nedsat en kommission om bonitering — ved at høre det ærede medlem får jeg egentlig det indtryk, at det ærede medlem ved mere om dette end jeg. Jeg har forstået, at kommissionen arbejder energisk — det gør alle kommissioner principielt, når ministre udtaler sig — at man også er i gang med prøveboniteringer, og tanken er, at man ved sammenligning mellem prøveboniteringer og det faktiske vil se, om der er anledning til at foretage en egentlig ny bonitering til støtte for vurderingen i hele landet. Når kommissionen når frem til resultater, vil jeg gerne, i alt